

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 12. novembra 2014*

„Odvolanie — Kartely — Trh s plochým sklom v Európskom hospodárskom priestore (EHP) —
Určenie cien — Výpočet sumy pokuty — Zohľadnenie interných predajov podnikov —
Primeraná lehota — Prípustnosť dokumentov predložených pred pojednávaním Všeobecného súdu“

Vo veci C-580/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 10. decembra 2012,

Guardian Industries Corp., so sídlom v Doveri (Spojené štáty),

Guardian Europe Sàrl, so sídlom v Dudelange (Luxembursko),

v zastúpení: F. Louis, avocat, H.-G. Kamann a S. Völcker, Rechtsanwälte, ktorých splnomocnil O'Daly, solicitor,

odvolateľky,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Dawes a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund (spravodajca),

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. decembra 2013,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 29. apríla 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl (ďalej spolu len „Guardian“) navrhujú, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (T-82/08, EU:T:2012:494, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol ich žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia Komisie K(2007) 5791 v konečnom znení z 28. novembra 2007 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39165 – Ploché sklo) (ďalej len „sporné rozhodnutie“) v rozsahu, v akom sa ich týka, a zníženia výšky pokuty, ktorá im bola týmto rozhodnutím uložená.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 1/2003

- 2 Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) vo svojom článku 23 ods. 2 a 3 stanovuje:

„2. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, keď úmyselne alebo z nedbalosti:

- a) porušujú článok [81 ES] alebo článok [82 ES] alebo
- b) odporujú rozhodnutiu nariadenému predbežnými opatreniami podľa článku 8 alebo
- c) neplnia záväzky stanovené rozhodnutím podľa článku 9.

Pokuta uložená každému podniku alebo združeniu podnikov nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku.

Keď sa porušenie združenia podnikov vzťahuje k aktivitám jeho členov, pokuta nepresiahne 10 % sumy celkového obratu každého člena pôsobiaceho na trhu dotknutom porušením združenia.

3. Pri stanovení čiastky pokuty sa zohľadní závažnosť a doba trvania porušovania.“

- 3 Článok 31 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Súdny dvor má neobmedzenú súdnu právomoc na preskúmanie rozhodnutí, v ktorých Komisia stanovila pokutu alebo pravidelné penále. Môže zrušiť, znížiť alebo zvýšiť uloženú pokutu alebo pravidelné penále.“

Pokyny pre tajomníka

- 4 Pokyny pre tajomníka Všeobecného súdu Európskych spoločenstiev z 5. júla 2007 (Ú. v. EÚ L 232, s. 1), zmenené a doplnené 17. mája 2010 (Ú. v. EÚ L 170, s. 53, ďalej len „pokyny pre tajomníka“), vo svojom článku 11 stanovujú:

„1. Tajomník v súlade so splnomocneniami predsedu stanovuje lehoty upravené v rokovacom poriadku.

2. Procesné písomnosti predložené kancelárii po uplynutí lehoty určenej na ich podanie možno prijať len so súhlasom predsedu.

3. Tajomník může v súlade so splnomocneniami predsedu predĺžiť stanovené lehoty; prípadne mu predloží žiadosti o ich predĺženie.

Žiadosti o predĺženie lehôt musia byť riadne odôvodnené a predložené v dostatočnom predstihu pred uplynutím lehoty. Lehotu možno viac ako raz predĺžiť len z výnimočných dôvodov.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 5 Z bodov 1 až 10 napadnutého rozsudku vyplýva, že Komisia zastávala názor, že podniky Guardian, Asahi Glass, Pilkington a Saint-Gobain sa zúčastnili na jedinom a pokračujúcom porušení článku 81 ods. 1 ES uskutočňujúcim sa na území Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP), ktoré spočívalo v stanovovaní cien v odvetví plochého skla. Pokiaľ ide o podnik Guardian, Komisia konštatovala toto porušenie v období od 20. apríla 2004 do 22. februára 2005 a z tohto dôvodu uložila pokutu vo výške 148 miliónov eur spoločne a nerozdielne spoločnostiam Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 6 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. februára 2008 podala Guardian žalobu, ktorou sa domáha čiastočného zrušenia sporného rozhodnutia a zníženia pokuty uloženej Komisiou.
- 7 Na podporu svojich návrhov na zrušenie uviedla Guardian jediný žalobný dôvod založený na skutkových omyloch týkajúcich sa trvania jej účasti na karteli a geografického rozsahu kartelu.
- 8 Návrhy na zníženie pokuty sa opierali o tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod bol založený na vyvodení dôsledkov zo žalobného dôvodu, ktorým sa Guardian domáhala čiastočného zrušenia sporného rozhodnutia. Svojím druhým žalobným dôvodom Guardian poukazovala na porušenie zásady zákazu diskriminácie a povinnosti odôvodnenia. Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod, bol založený na nesprávnom posúdení úlohy spoločnosti Guardian na predmetnom karteli a na porušení zásady zákazu diskriminácie.
- 9 Všeobecný súd zamietol žalobu v celom jej rozsahu.
- 10 Všeobecný súd na úvod z dôvodov uvedených v bodoch 19 až 22 napadnutého rozsudku zamietol tvrdenia, ktoré uvádza Guardian na spochybnenie prípustnosti listu Komisie z 10. februára 2012 (ďalej len „list z 10. februára 2012“).
- 11 Všeobecný súd zamietol návrhy na účely zrušenia sporného rozhodnutia z dôvodov uvedených v bodoch 28 až 93 napadnutého rozsudku. Návrhy smerujúce k zníženiu pokuty boli zamietnuté z dôvodov uvedených v bodoch 94 až 124 napadnutého rozsudku.

Návrhy účastníkov konania

- 12 Guardian navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd potvrdil sporné rozhodnutie, pričom vylúčil zohľadnenie predajov uskutočnených medzi spoločnosťami tej istej skupiny (ďalej len „interné predaje“) na účely výpočtu pokút uložených ostatným adresátom tohto rozhodnutia,
 - znížil o 37 % výšku pokuty, ktorá jej bola uložená,

- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol o prípustnosti listu z 10. februára 2012, vyhlásil tento list za neprípustný, a teda ho vylúčil zo spisu,
- znížil aspoň o 25 % výšku pokuty, ktorá jej bola uložená, s cieľom napraviť okolnosť, že Všeobecný súd nerešpektoval jej právo na účinné súdne preskúmanie v primeranej lehote, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s konaním pred Všeobecným súdom.

13 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- v prvom rade zamietol odvolanie,
- subsidiárne zamietol návrh na zníženie pokuty a
- uložil spoločnosti Guardian povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v konaní na prvom stupni, ako aj trovy odvolacieho konania.

O odvolaní

14 Na podporu svojich návrhov uvádza Guardian tri odvolacie dôvody, ktoré je potrebné preskúmať v inom poradí, než v akom boli predložené.

O odvolacom dôvode založenom na porušení práva na súdny proces v primeranej lehote

Argumentácia účastníkov konania

- 15 Guardian tvrdí, že dĺžka konania na Všeobecnom súde predstavuje porušenie základného práva na spravodlivý proces v primeranej lehote, uvedeného v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), pričom takéto porušenie odôvodňuje zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená sporným rozhodnutím. Guardian na pojednávaní spresnila, že chcela zmeniť svoje návrhy vzhľadom na rozsudky Gascogne Sack Deutschland/Komisia (C-40/12 P, EU:C:2013:768), Kendrion/Komisia (C-50/12 P, EU:C:2013:771) a Groupe Gascogne/Komisia (C-58/12 P, EU:C:2013:770). Guardian teda žiada Súdny dvor, aby vyhlásil lehotu, v ktorej Všeobecný súd konal vo veci na prvom stupni za príliš dlhú.
- 16 Po tom, ako Komisia na pojednávaní uviedla, že berie späť svoje námietky týkajúce sa prípustnosti tohto dôvodu, tvrdí, pokiaľ ide o vec samu, že zníženie sumy pokuty nie je vhodné, a vyzýva Súdny dvor prípadne na spresnenie kritérií umožňujúcich určiť, či došlo k porušeniu zásady primeranej lehoty.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 17 Treba pripomenúť, že pre súd Únie je sankciou za porušenie jeho povinnosti vyplývajúcej z článku 47 druhého odseku Charty rozhodnúť o veciach, ktoré sú mu predložené, v primeranej lehote, žaloba o náhradu škody podaná na Všeobecný súd, pričom takéto žaloba predstavuje účinný prostriedok nápravy (rozsudok Gascogne Sack Deutschland/Komisia, EU:C:2013:768, bod 89).
- 18 Z toho vyplýva, že návrh na náhradu škody spôsobenej nedodržaním primeranej lehoty na rozhodnutie Všeobecným súdom nemožno podať priamo na Súdny dvor v rámci odvolania, ale treba ho podať na samotný Všeobecný súd (rozsudok Gascogne Sack Deutschland/Komisia, EU:C:2013:768, bod 90).

- 19 Všeobecnému súdu, ktorý je príslušný podľa článku 256 ods. 1 ZFEÚ, preto prináleží, aby v prípade potreby rozhodol o takýchto žalobách o náhradu škody, pričom má rozhodovať v inom zložení, než v ktorom rozhodoval v spore, ktorý viedol ku konaniu, ktorého dĺžka je kritizovaná, a má uplatniť kritériá definované v bodoch 91 až 95 rozsudku Gascogne Sack Deutschland/Komisia (EU:C:2013:768).
- 20 V tejto súvislosti, keďže je v prejednávacom prípade zjavné, bez toho, aby bolo potrebné, aby účastníci konania predložili v tejto súvislosti dôkazy, že Všeobecný súd dostatočne závažne porušil svoju povinnosť rozhodnúť vo veci v primeranej lehote, Súdny dvor na toto porušenie môže poukázať. V prejednávacom prípade trvanie konania pred Všeobecným súdom, teda takmer štyri roky a šesť mesiacov, zahŕňajúce najmä obdobie viac než tri roky a päť mesiacov, ktoré uplynuli medzi ukončením písomnej časti konania, ku ktorej došlo po podaní vyjadrenia k žalobe Komisie a otvorením ústnej časti konania, nemôže byť odôvodnené žiadnou z okolností veci, v ktorej došlo k tomuto sporu.
- 21 Zo všetkých úvah uvedených v bodoch 17 až 19 vyššie však vyplýva, že odvolací dôvod založený na porušení práva na proces v primeranej lehote sa musí zamietnuť.

O odvolacom dôvode založenom na porušení práv na obranu a zásady rovnosti zbraní

Argumentácia účastníkov konania

- 22 Tento dôvod smeruje proti bodom 21 a 22 napadnutého rozsudku, ktorými Všeobecný súd vyhlásil list z 10. februára 2012, ktorý mu bol zaslaný Komisiou, za prípustný.
- 23 Tento list, zaslaný posledný pracovný deň pred dátumom, kedy sa konalo pojednávanie, podľa spoločnosti Guardian uvádza po prvýkrát stanovisko Komisie týkajúce sa spôsobu výpočtu zníženia sumy pokuty. Tento list obsahuje nové prvky a bol predložený bez predchádzajúceho schválenia Všeobecného súdu, alebo odôvodnenia.
- 24 Guardian zdôrazňuje, že hoci tento list bol predložený neskoro, Všeobecný súd ho v bode 22 napadnutého rozsudku vyhlásil za prípustný jednak vzhľadom na jeho „obsah“ a jednak na „skutočnosť, že tento list bol postúpený [spoločnosti Guardian], ktor[á] k nemu mohl[a] predložiť [svoje] pripomienky na pojednávaní“. Guardian sa domnieva, že toto posúdenie je v rozpore s článkom 11 ods. 3 pokynov pre tajomníka.
- 25 Zásada rovnosti zbraní a dodržanie zásady kontradiktórnosti si vyžadujú, aby sa diskusie na pojednávaní obmedzili na dokumenty v spise, ku ktorým bolo možné vyjadriť sa písomne. Samotná možnosť byť vypočutý na pojednávaní, pokiaľ ide o dokumenty predložené oneskorene, neumožňuje dodržať práva na obranu. V súlade s judikatúrou v danej oblasti mal Všeobecný súd vyhlásiť list z 10. februára 2012 za neprípustný (rozsudky Solvay/Komisia, T-30/91, EU:T:1995:115, body 83 a 101; BASF/Komisia, T-175/95, EU:T:1999:99, bod 46, a AstraZeneca/Komisia, T-321/05, EU:T:2010:266, bod 27).
- 26 Guardian tvrdí, že bod 22 napadnutého rozsudku neobsahuje žiadne odôvodnenie umožňujúce zistiť dôvody, pre ktoré bol uvedený list považovaný za prípustný, najmä vzhľadom na jeho obsah.
- 27 V dôsledku toho sa Guardian domnieva, že rozhodnutie Všeobecného súdu v uvedenom bode 22 pripojiť k spisu list z 10. februára 2012 musí byť zrušené, a vyzýva Súdny dvor, aby vyhlásil tento list za neprípustný.
- 28 Komisia tvrdí, že tento dôvod je neúčinný. Keďže totiž Guardian nepreukázala, že v prípade neexistencie listu z 10. februára 2012 by Všeobecný súd dospel k odlišnému záveru, pokiaľ ide o výšku pokuty, ktorá je uložená tomuto podniku, tento dôvod je irelevantný.

29 V každom prípade je uvedený dôvod podľa Komisie nedôvodný. Tvrdí, že vzhľadom na svoju neobmedzenú právomoc môže Všeobecný súd zohľadniť skutkové okolnosti oznámené oneskorene, ak sa pritom dodrží zásada kontradiktórnosti. Táto zásada však v predmetnom prípade bola dodržaná, pretože Guardian mala príležitosť vyjadriť sa k obsahu uvedeného listu na pojednávaní, ale rozhodla sa tak neurobiť. Komisia tvrdí, že Guardian mala lehotu tri dni pred pojednávaním, aby sa vyjadrila k tomuto listu alebo požiadala Všeobecný súd, aby mohla predložiť písomné pripomienky, alebo aby sa presunulo pojednávanie na neskôr.

Posúdenie Súdny dvorom

30 Treba pripomenúť, že zásada dodržania práv na obhajobu predstavuje základnú zásadu práva Únie. Išlo by o porušenie tejto zásady, keby súdne rozhodnutie vychádzalo zo skutočností a z dokumentov, s ktorými sa účastníci konania alebo ktorýkoľvek z nich nemohli oboznámiť, a teda ku ktorým sa nemohli vyjadriť (rozsudok Snpat/Vysoký úrad, 42/59 a 49/59, EU:C:1961:5, 156).

31 Zásada rovnosti zbraní, ktorá úzko súvisí so samotným pojmom spravodlivý proces a jej cieľom je zaistiť rovnováhu medzi účastníkmi konania, zabezpečujúc, aby každý dokument poskytnutý súdu mohol byť posúdený a spochybnený každým účastníkom konania, zahŕňa povinnosť poskytnúť každému účastníkovi konania primeranú možnosť uviesť svoje tvrdenia vrátane dôkazov za podmienok, ktoré ho zjavne neznevýhodňujú vo vzťahu k protistrane (rozsudok Otis a i., C-199/11, EU:C:2012:684, body 71 a 72).

32 Komisia v liste z 10. februára 2012 chcela vzhľadom na prípravu pojednávania podať repliku k listu adresovanému spoločnosťou Guardian Všeobecnému súdu, ktorý sa týkal výpočtu pokuty, a odovzdať Všeobecnému súdu určité číselné údaje, o ktoré sa opierala pri výpočte obratu na relevantnom trhu štyroch podnikov, ktorým bolo určené sporné rozhodnutie. Komisia na základe týchto prvkov spresnila, že v prípade, že by Všeobecný súd priznal zníženie sumy pokuty, toto zníženie by nemalo presiahnuť 30 %.

33 Je nesporné, že Guardian dostala kópiu tohto listu 10. februára 2012. Mala teda tri dni na to, aby sa oboznámila s jeho obsahom pred pojednávaním. Z dôvodu povahy a obsahu tohto listu sa takáto lehota nemôže považovať za príliš krátku, a to nezávisle od toho, že Všeobecný súd porušil ustanovenia článku 11 ods. 3 pokynov pre tajomníka. Okrem toho je nesporné, že Guardian nepožiadala Všeobecný súd, aby sa mohla vyjadriť k tomuto listu písomne, ani nepožiadala o posunutie pojednávania. Nakoniec, v priebehu pojednávania Guardian mohla uplatniť svoje argumenty týkajúce sa tak prípustnosti tohto listu, ako aj jeho obsahu.

34 Z týchto prvkov vyplýva, že Guardian nepreukázala, že by Všeobecný súd porušil práva na obhajobu alebo zásadu rovnosti zbraní, keď nedbal na to, aby mala dostatočnú lehotu na oboznámenie sa s listom z 10. februára 2012 a vyjadrenie svojho stanoviska k nemu písomne (pozri analogicky rozsudok Corus UK/Komisia, C-199/99 P, EU:C:2003:531, bod 25).

35 Za týchto okolností nepredstavuje nesprávne právne posúdenie to, že Všeobecný súd rozhodol v bode 22 napadnutého rozsudku, že „vzhľadom na obsah tohto listu a skutočnosť, že tento list bol postúpený [spoločnosti Guardian], ktor[á] k nemu moh[la] predložiť pripomienky na pojednávaní, treba predmetný dokument považovať za prípustný“.

36 Z toho vyplýva, že keďže tento dôvod nie je dôvodný, musí sa zamietnuť.

O dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti odôvodnenia

Argumentácia účastníkov konania

- 37 Guardian tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 104 až 106 napadnutého rozsudku porušil zásadu rovnosti zaobchádzania. Odmietol pripustiť, že pri výpočte pokuty sa musia zohľadniť interné predaje rovnakým spôsobom ako predaj tretím osobám.
- 38 Všeobecný súd tak porušil ustálenú judikatúru a rozhodovaciu prax, ktorej dôvodom existencie je potreba vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sú integrované vertikálne, a tými, ktoré nie sú. Takúto rovnosť zaobchádzania kladú Komisii tak usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 [UO] (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171), ako aj usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“).
- 39 Guardian Všeobecnému súdu vytýka, že neuviedol dôvody, pre ktoré sa odchyľil od tejto ustálenej judikatúry. Podľa nej sa Všeobecný súd obmedzil len na konštatovanie v bode 104 napadnutého rozsudku, že „existencia protisúťažného správania bola preukázaná, len pokiaľ ide o predaj nezávislým zákazníkom“.
- 40 Popri tom, že Všeobecný súd skreslil znenie odôvodnenia 377 sporného rozhodnutia, uvedené tvrdenie nie je relevantné. Len málo záleží na tom, či kartel pokrýval aj interné predaje. Podľa spoločnosti Guardian je totiž kľúčovým bodom to, že vertikálne integrovaný podnik môže mať konkurenčnú výhodu z predaja výrobkov pokrytých kartelom, ako aj z predaja výrobkov, ktorý predstavujú jeho výrobné vstupy. Podľa spoločnosti Guardian Komisia nikdy v minulosti nepreukázala existenciu takejto výhody a Súdny dvor pripustil, že vylúčiť interné predaje by znamenalo „nevyhnutne“ zvýhodniť vertikálne integrovaných výrobcov (rozsudok KNP BT/Komisia, C-248/98 P, EU:C:2000:625, bod 62). V bode 105 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd rozhodol, že sa nepreukázalo, že by vertikálne integrované podniky mali takúto konkurenčnú výhodu z porušenia.
- 41 Keďže Guardian bola jediným podnikom, ktorý nebol vertikálne integrovaný a zúčastnil sa na porušení, uvádza, že jediným prostriedkom ako nastoliť rovnosť zaobchádzania je zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená, a to vo výške 37 %, pričom takéto percentuálne vyjadrenie zodpovedá podielu interných predajov oproti celkovému objemu predajov vykonaných na relevantnom trhu.
- 42 Komisia zastáva názor, že tento dôvod nie je dôvodný.
- 43 Komisia v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd sa nedopustil žiadneho skreslenia sporného rozhodnutia, ani žiadneho nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že porušenie sa týka výlučne predaja tretím nezávislým osobám. Domnieva sa preto, že iba tento predaj môže byť základom pre výpočet sumy pokuty.
- 44 V druhom rade Komisia spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého jej judikatúra ukladá povinnosť zohľadniť interné predaje pri výpočte pokút. Toto tvrdenie je založené na myšlienke, podľa ktorej vertikálne integrovaní výrobcovia majú nevyhnutne konkurenčnú výhodu na trhoch nadväzujúcich na trh dotknutý kartelom. Táto myšlienka je nesprávna, pretože existencia konkurenčnej výhody, založenej na realizácii kartelu na vstupe závisí od mnohých faktorov a musí sa posudzovať v závislosti od jednotlivých prípadov.
- 45 V každom prípade judikatúra nezakazuje a ani nevyžaduje zohľadniť interné predaje (rozsudky KNP BT/Komisia, EU:C:2000:625, bod 62; Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, EU:C:2006:328, body 102 a 103; Europa Carton/Komisia, T-304/94, EU:T:1998:89, bod 123; KNP BT/Komisia, T-309/94, EU:T:1998:91, bod 112; Lögstör Rör/Komisia,

T-16/99, EU:T:2002:72, bod 358; Tokai Carbon a i./Komisia, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, EU:T:2005:220, bod 260; Daiichi Pharmaceutical/Komisnia, T-26/02, EU:T:2006:75, body 57, 63 a 64, ako aj BST/Komisnia, T-452/05, EU:T:2010:167, bod 82).

- 46 Komisia uvádza, že interné predaje v zásade zohľadňuje, ak má k dispozícii dostatočné dôkazy na podporu záveru, podľa ktorého bola získaná konkurenčná výhoda, alebo ak sa kartel týka výslovne interných predajov [rozhodnutie Komisie K(2010) 8761 v konečnom znení z 8. decembra 2010, vo veci COMP/39.309 – LCD].
- 47 Existujú však prípady, v ktorých nezohľadnila interné predaje [pozri rozhodnutie Komisie K(2009) 7601 v konečnom znení zo 7. októbra 2009, vo veci COMP/39.129 – Silové transformátory, a rozhodnutie Komisie K(2011) 7436 v konečnom znení z 19. októbra 2011, vo veci COMP/39.605 – Sklo pre CRT].
- 48 Naproti tomu, ak, tak ako v prejednávanej spore, nič s určitou istotou nenasvedčuje tomu, že by sa kartel týkal aj interných predajov alebo že by aktívni účastníci na výstupe mali nepriamu výhodu, Komisia zastáva názor, že v zmysle zákona nemôže byť povinná zohľadniť interné predaje. Nariadenie takejto povinnosti tejto inštitúcii by obmedzilo diskrečnú právomoc, ktorú má táto inštitúcia v oblasti pokút, a viedlo by k riziku značného zvýšenia výšky pokút bez toho, aby bolo potrebné preukázať, že kartel skutočne vplýva na interné predaje alebo na trh na výstupe. Takáto povinnosť by mohla mať za následok diskrimináciu medzi rozličnými účastníkmi porušenia len z dôvodu formy štruktúry ich podniku.
- 49 Podľa Komisie nie je namieste sa domnievať, že Komisia má vždy skúmať, či sú interné predaje spojené s porušením, pokiaľ Komisia prijme koherentný prístup voči všetkým podnikom zúčastňujúcim sa na tom istom karteli.
- 50 V treťom rade Komisia tvrdí, že Guardian nijakým spôsobom nebola predmetom diskriminácie. Vzhľadom na to sa domnieva, že tento podnik nemá právo na žiadne zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená sporným rozhodnutím. Skutočnosť, že zohľadnenie interných predajov by mohlo viesť k vyšším pokutám pre ostatných účastníkov kartelu, nemôže odôvodniť zníženie pokuty uloženej spoločnosti Guardian. Výška tejto pokuty bola vhodná, primeraná a v súlade s usmerneniami z roku 2006. Odrážala ekonomický podiel tohto podniku na porušení. Na účely zabezpečenia odstrašujúceho účinku pokuty Komisia pripomína, že zvýšila výšku pokuty uloženej spoločnosti Saint-Gobain o 30 %, aby tak lepšie zohľadnila skutočnosť, že išlo o vertikálne integrovaného výrobcu.

Posúdenie Súdny dvorom

- 51 Je potrebné pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania predstavuje základnú zásadu práva Únie, zakotvenú v článkoch 20 a 21 Charty. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že uvedená zásada vyžaduje, aby sa v porovnateľných situáciách nepostupovalo rozdielne a v rozdielnych situáciách rovnako, ak takýto postup nie je objektívne odôvodnený (pozri najmä rozsudok Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisnia, C-550/07 P, EU:C:2010:512, body 54 a 55, ako aj citovanú judikatúru).
- 52 Článok 23 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 1/2003 stanovuje, že pre každý podnik a združenie podnikov, ktoré sa podieľali na porušení, pokuta neprevyšuje 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom kalendárnom roku.
- 53 Komisia musí v každom jednotlivom prípade a vzhľadom na jeho kontext, ako aj ciele, ktoré sleduje systém sankcií zavedený nariadením č. 1/2003, posúdiť sledovaný dosah na dotknutý podnik, najmä tým, že zohľadní obrat, ktorý odráža jeho skutočnú hospodársku situáciu počas doby, keď dochádzalo k porušeniu (rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisnia C-76/06 P, EU:C:2007:326, bod 25).

- 54 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora možno pri určení sumy pokuty zohľadniť tak celkový obrat podniku, ktorý síce len približne a nedokonalo, ale predsa len naznačuje jeho veľkosť a hospodársku silu, ako aj časť tohto obratu, ktorá pochádza z predaja tovaru, na ktoré sa vzťahuje porušenie, a ktorá je teda spôsobilá naznačiť rozsah tohto porušenia (rozsudky *Musique Diffusion française* a i./Komisia, 100/80 až 103/80, EU:C:1983:158, bod 121; *Dansk Rørindustri* a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 243, ako aj *Archer Daniels Midland* a *Archer Daniels Midland Ingredients*/Komisia, EU:C:2006:328, bod 100).
- 55 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že hoci článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 ponecháva Komisii širokú mieru voľnej úvahy, obmedzuje jej výkon zavedením objektívnych kritérií, ktoré Komisia musí dodržiavať. Pokuta, ktorá môže byť spoločnosti uložená, tak má na jednej strane vyčísliteľnú a absolútnu hornú hranicu, takže maximálna výška pokuty, ktorú možno danému podniku uložiť, je vopred určiteľná. Na druhej strane výkon tejto právomoci voľnej úvahy je obmedzený aj pravidlami, ktoré si Komisia sama vytýčila najmä v usmerneniach z roku 2006 (pozri v tomto zmysle rozsudok *Schindler Holding* a i./Komisia, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 58).
- 56 V zmysle bodu 13 usmernení z roku 2006 „pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP“. V bode 6 tých istých usmernení sa spresňuje, že „kombinácia hodnoty predaja v súvislosti s porušením a trvaním [porušenia] sa považuje za vhodnú hodnotu na vyhodnotenie ekonomického významu porušenia, ako aj relatívneho podielu každého podniku na porušení“.
- 57 Z toho vyplýva, že bod 13 usmernení z roku 2006 má za cieľ vziať ako východiskový bod na výpočet pokuty uloženej podniku sumu, ktorá odráža hospodársku dôležitosť porušenia a relatívnu váhu tohto podniku na tomto porušení. V dôsledku toho, hoci sa pojem hodnoty predaja uvedený v tomto bode 13 nemôže iste rozšíriť tak, aby zahŕňal predaj realizovaný predmetným podnikom, ktorý nepatrí do pôsobnosti vytýkaného kartelu, bol by narušený cieľ sledovaný týmto ustanovením, keby sa mal tento pojem vnímať len ako týkajúci sa obratu dosiahnutého iba pri predaji, v prípade ktorého sa preukázalo, že bol naozaj ovplyvnený týmto kartelom (rozsudok *Team Relocations* a i./Komisia, C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 76).
- 58 Takéto obmedzenie by okrem toho spôsobilo umelú minimalizáciu hospodárskeho významu porušenia spáchaného daným podnikom, keďže samotná skutočnosť, že sa zistil obmedzený počet priamych dôkazov o predaji skutočne ovplyvnenom kartelom by viedla k tomu, že by nakoniec bola uložená pokuta bez skutočného vzťahu s pôsobnosťou predmetného kartelu. Takáto odmena za utajenie by narušila takisto cieľ sledovania a účinného sankcionovania porušení v článku 81 ES, a preto ju nemožno pripustiť (rozsudok *Team Relocations* a i./Komisia, EU:C:2013:464, bod 77).
- 59 V každom prípade treba zdôrazniť, že časť celkového obratu pochádzajúca z predaja výrobkov, ktoré sú predmetom porušenia, môže najlepšie odrážať hospodársky význam tohto porušenia. Netreba teda vykonať rozlíšenie medzi týmito predajmi podľa toho, či boli realizované nezávislými tretími osobami alebo subjektmi patriacimi do toho istého podniku. Nezohľadniť hodnotu predaja patriaceho do tejto poslednej uvedenej kategórie by nevyhnutne znamenalo bezdôvodne zvýhodniť vertikálne integrované spoločnosti, umožniac im vyhnúť sa sankcii proporcionálnej ich významu na trhu výrobkov, na ktorom došlo k porušeniu (pozri v tomto zmysle rozsudok *KNP BT*/Komisia, EU:C:2000:625, bod 62).
- 60 Okrem prospechu, ktorý možno očakávať od dohody o horizontálnom stanovení cien pri predaji tretím nezávislým osobám, totiž vertikálne integrované podniky môžu mať takisto prospech z takejto dohody na trhu na výstupe pri spracovaných výrobkoch, do zloženia ktorých vstupujú výrobky, ktoré sú predmetom porušenia, a to dvoma rôznymi spôsobmi. Buď tieto podniky prenesú zvýšenie ceny výrobných vstupov, ktoré vyplýva z predmetu porušenia, na cenu spracovaných výrobkov, alebo ich neprenesú, ale znamená to pre nich výhodu vo vzťahu k nákladom oproti ich konkurentom, ktorí si zabezpečujú tie isté výrobné vstupy na trhu výrobkov, ktorý bol predmetom porušenia.

- 61 To je dôvod, pre ktorý, ako uviedol generálny advokát v bodoch 28 až 34 svojich návrhov, súdy Únie vždy zamietali dôvody, ktorými chceli vertikálne integrovaní výrobcovia dosiahnuť to, aby ich interné predaje boli vylúčené z obratu slúžiaceho ako základ pre výpočet ich pokuty (rozsudok KNP BT/Komisia, EU:C:2000:625, bod 62; pozri tiež rozsudky Europa Carton/Komisia, EU:T:1998:89, bod 128; KNP BT/Komisia, EU:T:1998:91, bod 112; Lögstör Rör/Komisia, EU:T:2002:72, body 360 až 363, ako aj Tokai Carbon a i./Komisia, EU:T:2005:220, bod 260).
- 62 Nakoniec, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pokiaľ ide o určenie výšky pokuty, uplatnenie rôznych metód výpočtu nemôže viesť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili na tom istom porušení článku 81 ods. 1 ES (pozri rozsudok Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia a Komisia/Alliance One International a i., C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 58).
- 63 Ako bolo pripomenuté v bode 58 tohto rozsudku, na účely posúdenia podielu z celkového obratu pochádzajúceho z predaja výrobkov, ktoré sú predmetom porušenia, netreba vykonať rozlišovanie medzi internými predajmi a tými, ktoré sa vykonávajú vo vzťahu k tretím nezávislým osobám. Z toho vyplýva, že na určenie tohto obratu sa vertikálne integrované podniky nachádzajú v situácii porovnateľnej so situáciou výrobcov, ktorí nie sú vertikálne integrovaní. S týmito dvoma typmi podnikov teda treba zaobchádzať rovnako. Vylúčiť interné predaje z relevantného obratu by znamenalo uprednostniť tie prvé, znížiac ich relatívnu váhu na porušení v neprospech druhých, a to na základe kritéria, ktoré nemá žiadny vzťah so sledovaným cieľom pri určovaní tohto obratu a ktoré má odrážať hospodársky význam porušenia a relatívnu váhu každého z podnikov, ktorí sa porušenia zúčastnili.
- 64 V predmetnom prípade Všeobecný súd rozhodol v bodoch 104 až 106 napadnutého rozsudku:
- „104V predmetnej veci sa Komisia domnievala, že protisúťažné dohody sa týkali predajov plochého skla nezávislým zákazníkom (odôvodnenie 377 [sporného] rozhodnutia), a preto tieto predaje zohľadnila na účely výpočtu základnej čiastky pokút (odôvodnenie 41, tabuľka č. 1, a odôvodnenie 470 [sporného] rozhodnutia). Komisia preto z výpočtu pokuty vylúčila predaj plochého skla určený na transformáciu oddelením podniku alebo spoločnosťou rovnakej skupiny. Keďže existencia protisúťažného správania bola preukázaná, len pokiaľ ide o predaj nezávislým zákazníkom, nemožno Komisii vytýkať, že z výpočtu pokuty vylúčila interné predaje medzi vertikálne integrovanými členmi kartelu. Nemožno jej okrem toho vytýkať, že neodôvodnila vylúčenie uvedeného predaja z výpočtu pokuty.
- 105 Okrem toho, ako uviedla Komisia, nebolo preukázané, že vertikálne integrovaní členovia kartelu, ktorí dodávali príslušné výrobky oddeleniam toho istého podniku alebo spoločnostiam, ktoré patrili do tej istej skupiny podnikov, mali nepriamy zisk z dohodnutého zvýšenia cien, ani že zvýšenie cien na trhu na vstupe viedlo ku konkurenčnej výhode na trhu transformovaného plochého skla na výstupe.
- 106 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Komisia porušila zásadu zákazu diskriminácie tým, že z výpočtu pokuty vylúčila interné predaje, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania alebo zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok... BPB de Eendracht/Komisia, T-311/94, [EU:T:1998:93], bod 309, a tam citovanú judikatúru). V predmetnej veci v rozsahu, v akom sa Komisia domnievala, že protisúťažné dohody sa dotýkali len cien plochého skla účtovaných nezávislým zákazníkom, vylúčenie interných predajov z výpočtu pokuty v prípade vertikálne integrovaných členov kartelu ju viedlo len k tomu, že rozdielne zaobchádzala s objektívne rozdielnymi situáciami. Preto Komisii nemožno vytýkať, že porušila zásadu zákazu diskriminácie.“

- 65 Všeobecný súd tým, že tak rozhodol, porušil zásady judikatúry pripomenuté v bodoch 52 až 62 tohto rozsudku.
- 66 Za týchto podmienok treba dôvodu uvádzanému spoločnosťou Guardian na podporu jej odvolania, v rozsahu, v akom je založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, vyhovieť a to bez toho, aby bolo potrebné sa vyjadriť k tomu istému dôvodu v rozsahu, v akom sa týka toho, že Všeobecný súd porušil povinnosť odôvodnenia. V dôsledku toho treba vyhovieť odvolaniu a zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom zamietol žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu diskriminácie, pokiaľ ide o výpočet sumy pokuty, a v rozsahu, v akom zaviazal Guardian na náhradu trov konania.

O žalobe na Všeobecnom súde

- 67 Podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej Únie môže Súdny dvor, ak je odvolanie dôvodné, v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje. V tomto prípade to tak je. Súdny dvor má totiž k dispozícii všetky podklady potrebné na rozhodnutie o žalobe.
- 68 Treba však spresniť rozsah preskúmania Súdny dvorom. Všeobecný súd z dôvodov uvedených v bodoch 28 až 93 napadnutého rozsudku zamietol návrhy na zrušenie sporného rozhodnutia. Keďže Guardian nespochybnila tieto posúdenia v rámci svojho odvolania, stali sa konečnými. Prináleží teda Súdnemu dvoru, aby preskúmal spor iba v takom rozsahu, v akom sa týka dôvodu založeného na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o výpočet sumy pokuty uvádzaný na podporu návrhov na jej zníženie.
- 69 Druhý dôvod uvádzaný spoločnosťou Guardian v žalobe na Všeobecnom súde s cieľom dosiahnuť zníženie sumy pokuty má za cieľ nápravu nerovnosti zaobchádzania vyplývajúcej z vylúčenia interných predajov z výpočtu tejto pokuty. Z dôvodov uvedených v bodoch 51 až 65 tohto rozsudku treba konštatovať, že Komisia tým, že vykonala takéto vylúčenie, porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.
- 70 V tejto súvislosti treba uviesť, že z bodu 41 oznámenia o výhradách vyplýva, že spomedzi štyroch podnikov, ktorým je určené sporné rozhodnutie, Guardian mala najmenší podiel na relevantnom trhu, odhadovaný medzi 10 % a 20 %. Podiel spoločnosti Saint-Gobain v rozsahu medzi 20 % až 30 % bol najväčší. Na druhej strane v štádiu sporného rozhodnutia bolo toto poradie opačné, keďže Saint-Gobain mala najmenší podiel na trhu, teda medzi 10 % až 20 % a Guardian najväčší podiel, a to 25 %; sporné rozhodnutie však neobsahuje žiadne vysvetlenie týkajúce sa dôvodov tak veľkej zmeny základu pre výpočet pokuty. Vylúčenie interných predajov teda viedlo k zníženiu relatívnej váhy spoločnosti Saint-Gobain na porušení a korelatívne k zvýšeniu váhy spoločnosti Guardian.
- 71 V tejto súvislosti argument Komisie, podľa ktorého suma pokuty uložená spoločnosti Saint-Gobain bola zvýšená o 30 %, aby sa čo najlepšie odrazila skutočnosť, že išlo o vertikálne integrovaného výrobcu, nemožno uznať. Podľa odôvodnenia 519 sporného rozhodnutia totiž predmetné zvýšenie bolo uložené spoločnosti Saint-Gobain na to, aby mala pokuta dostatočne odrádzajúcu povahu, najmä vzhľadom na „jej najvýznamnejšieho pôsobenia v sektore výroby skla“ a „jej obrat[, ktorý je] v absolútnych číslach... významnejší ako obrat ostatných“.
- 72 Druhý dôvod uvádzaný spoločnosťou Guardian na Všeobecnom súde s cieľom dosiahnuť zníženie sumy pokuty, ktorá jej bola uložená Komisiou, teda musí byť vyhlásený za dôvodný.
- 73 Treba preto rozhodnúť v rámci neobmedzenej právomoci priznanej Súdnemu dvoru článkom 31 nariadenia č. 1/2003 o sume pokuty, ktorá sa musí uložiť spoločnosti Guardian (rozsudky Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 79, a Alliance One International/Komisia, C-679/11 P, EU:C:2013:606, bod 104).

- 74 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 upravuje to, že pri stanovení výšky pokuty treba okrem závažnosti porušenia zohľadniť aj dĺžku jeho trvania. Okrem toho z odseku 2 druhého pododseku tohto článku 23 vyplýva, že pokuta uložená každému podniku zúčastnenému na porušení nemôže presiahnuť 10 % jeho celkového obratu dosiahnutého v predchádzajúcom obchodnom roku.
- 75 Aj keď Súdny dvor prináleží, aby na účely určenia výšky pokuty v rámci svojej neobmedzenej súdnej právomoci v danej oblasti sám posudzoval okolnosti prejednávanej veci a dotknutý druh porušenia, výkon neobmedzenej rozhodovacej právomoci pri určovaní výšky uložených pokút nemôže viesť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili na dohode alebo zosúladenom postupe v rozpore s článkom 81 ods. 1 ES (rozsudok Komisia/Verhuizingen Coppens, EU:C:2012:778, bod 80).
- 76 Pokiaľ ide o zníženie sumy pokuty, účastníci konania si protirečia, tak pokiaľ ide o zníženie ako zásadu, ako aj pokiaľ ide o jeho kvantifikáciu.
- 77 V prvom rade sa Komisia domnieva, že skutočnosť, že zohľadnenie interných predajov by viedlo k vyšším pokutám pre ostatných účastníkov kartelu, neumožňuje znížiť pokutu uloženú spoločnosti Guardian, čo posledná uvedená spoločnosť spochybňuje.
- 78 V tejto súvislosti stačí uviesť, že keďže Súdny dvor konštatoval protiprávnosť sporného rozhodnutia, môže v rámci svojej neobmedzenej právomoci nahradiť svojím posúdením posúdenie Komisie a v dôsledku toho zrušiť, znížiť alebo zvýšiť pokutu (pozri rozsudky Groupe Danone/Komisia, C-3/06 P, EU:C:2007:88, bod 61, ako aj Otis a i., EU:C:2012:684, bod 62). Táto právomoc sa má vykonávať tak, aby sa zohľadnili všetky skutkové okolnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Prym a Prym Consumer/Komisia, C-534/07 P, EU:C:2009:505, bod 86 a citovanú judikatúru). Preto sa vyššie uvedený argument Komisie musí zamietnuť.
- 79 V druhom rade si účastníci konania protirečia, pokiaľ ide o mieru zníženia, ktorá sa má uplatniť na pokutu s cieľom kompenzácie nerovnosti zaobchádzania vyplývajúcej z vylúčenia interných predajov z výpočtu sumy pokuty. Guardian, porovnávajúc údaje nachádzajúce sa v spornom rozhodnutí s údajmi v oznámení o výhradách, sa domnieva, že treba znížiť túto sumu o 37 %. Komisia v liste z 10. februára 2012 uviedla, že zníženie by nemalo presiahnuť 30 %. Poznamenala, že údaje, na ktorých Guardian zakladá svoje výpočty, zahŕňajú predaj určitých typov skla, ktoré sa nachádzajú v oznámení o výhradách, ale ktoré neboli zahrnuté v spornom rozhodnutí.
- 80 Za týchto okolností vzhľadom na všetky skutkové a právne okolnosti predmetného prípadu, treba znížiť sumu pokuty uloženej spoločnosti Guardian v článku 2 sporného rozhodnutia o 30 % a stanoviť túto sumu na 103 600 000 eur.

O trovách

- 81 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania.
- 82 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 83 Podľa článku 138 ods. 3 uvedeného rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Súdny dvor môže rozhodnúť, že jeden účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka konania.

⁸⁴ Preto, keďže sa čiastočne vyhovelo odvolaniu spoločnosti Guardian, treba rozhodnúť tak, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania tak v konaní na prvom stupni, ako aj v konaní o tomto odvolaní, a je povinná nahradiť polovicu trov konania spoločnosti Guardian v rámci týchto dvoch konaní. Guardian znáša polovicu svojich vlastných trov konania v rámci týchto dvoch konaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia (T-82/08, EU:T:2012:494) sa zrušuje v rozsahu, v akom zamietol žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu diskriminácie, pokiaľ ide o výpočet sumy pokuty uloženej solidárne spoločnostiam Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl, a zaviazal posledné uvedené spoločnosti na náhradu trov konania.**
- 2. Článok 2 rozhodnutia Komisie K(2007) 5791 v konečnom znení z 28. novembra 2007 týkajúceho sa konania podľa článku [81 ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39165 – Ploché sklo) sa zrušuje v rozsahu, v akom stanovuje sumu uloženej pokuty solidárne spoločnostiam Guardian Industries Corp. A Guardian Europe Sàrl na 148 000 000 eur.**
- 3. Suma pokuty uloženej solidárne spoločnostiam Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl z dôvodu porušenia konštatovaného v článku 1 uvedeného rozhodnutia sa stanovuje na 103 600 000 eur.**
- 4. Odvolanie sa v zostávajúcej časti zamietajú.**
- 5. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania tak v konaní na prvom stupni, ako aj v konaní o odvolaní, a je povinná nahradiť polovicu trov konania spoločností Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl v rámci týchto dvoch konaní.**
- 6. Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl znášajú polovicu svojich vlastných trov konania v rámci týchto uvedených konaní.**

Podpisy